

de på én gang sidste år. Jeg nævner det bare, fordi det sådan set er positivt og sætter meget af den sure snak, der har været her i dag, lidt i relief.

Det, der går igen, når man læser den artikel, er, at der er en række moderne mennesker, der søger en anden livsform, og som i øvrigt på grund af den teknologiske udvikling, der heldigvis ikke er planlagt af fru Line Barfod – jeg er også glad for, at fru Line Barfod heller ikke har ansvaret for at planlægge den øvrige udvikling her i samfundet – bl.a. har mulighed for at arbejde fuldtids i København og bo på Fejø, for at tage et konkret eksempel. To gange om ugen kan man køre til sin arbejdsplads i København, mens man de tre andre dage om ugen arbejder fra sin hjemmearbejdsplads.

Det er en fantastisk mulighed, og det er præcis derfor, at de tiltag, regeringen er kommet med på landdistriktspolitikområdet, flytter noget i virkelighedens verden. Det er jo tiltag, der går ud på, at der rent faktisk er mulighed for, at man kan bygge et hus derude, uden at man først skal spørge i Miljøministeriet, for nu at være konkret, og giver mulighed for, at man kan etablere sig med en arbejdsplads uden først at skulle spørge amtet.

Med al respekt for spørgsmålet om de statslige arbejdspladser bliver man altså nødt til at sige, at et forskningscenter i Thy eller et andet sted flytter altså ikke alverden for rammevilkårene på Fejø eller Sydlangeland. Det er også i den sammenhæng, man skal forstå det, jeg har sagt tidligere om udflytningen af statslige arbejdspladser som led i en strategi for at skabe liv i landdistrikterne. Jeg har sagt før, og det gentager jeg gerne her, at man nok ikke skal fæste lid til, at en udflytning af statslige arbejdspladser er det, der redder landdistrikterne. Sådan vil det i sagens natur være, for den arbejdsplads, der i givet fald måtte blive flyttet ud, kan gøre gavn i præcis det landdistrikt, den flyttes ud til, men ændrer i øvrigt ikke rammevilkårene i resten af de danske landdistrikter.

Så må jeg sige – og det skal være det sidste, jeg siger – at jeg synes, det har været lidt forstemmende at opleve specielt den socialdemokratiske renden op på og ned fra talerstolen med et budskab, jeg godt synes jeg kan tillade mig at karakterisere som hyklerisk. Jeg oplevede også, at hver gang det gjorde lidt ondt, nuancerede man og sagde, at der var også engang, hvor jeg var borgmester, og det er jo en kendt sag, at borgmestrene mener noget andet end partiet, så

man skal tage mig for det gode. Når det, jeg mener er positivt, er forankret i min lokalpolitik, så regn med det, og når det, jeg mener er positivt, er forankret i min folketingsgruppe, så regn med det. Det er jo mennesket først. Jeg ved godt, at det var et slogan, man engang havde i det parti, og det har jeg meget sympati for, men det er jo ikke en fair måde at diskutere på.

Kl. 16.50

Denne regering lader sig gerne veje af mod Socialdemokratiet med sin konkrete politik over for de danske landdistrikter, også den måde, vi tilgodeser de vanskeligst stillede kommuner på. Det er et faktum, at hver gang den gamle regering lagde en halvtredser på bordet til de vanskeligst stillede kommuner, lægger denne regering op til at lægge en hundredkroneseddel på bordet, og det er altså mere. Sådan er det.

Ellers vil jeg blot takke for debatten. Jeg kan ikke nødvendigvis forudse afstemningen, men hvis det går, som jeg alligevel tror, glæder jeg mig sådan set til, at vi, som vedtagelsen lægger op til, får basis for en mere nuanceret diskussion.

Sandheden er jo ikke, at landdistrikterne bare er i tilbagegang, lige så vel som det heller ikke er sandheden, at landdistrikterne bare er i fremgang. Sandheden er, at der er landdistrikter i fremgang, og der er landdistrikter i tilbagegang, og det afhænger bl.a. meget af, hvilken region disse landdistrikter er placeret i. Jeg glæder mig til, at vi graver lidt dybere i det, så vi får et fundament for en diskussion, som jeg håber bliver mere nuanceret, positiv og fremadrettet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Arne Toft for en kort bemærkning, og der må være en vis ro i salen.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg kan konstatere, at vi har en meget populistisk minister, og jeg kan også konstatere, at det, jeg har fået ud af debatten i dag – ministeren vil nok sige, at det står for min egen regning – er, at hvis vi får en restriktiv lovgivning, mere fleksibilitet og gode rammemuligheder, klarer vi landdistrikternes problemer. Det er det, regeringen og Dansk Folkeparti har sagt i dag.

Så ville jeg godt her til sidst stille ministeren et spørgsmål. Jeg har jo ført mange debatter med ministeren, men jeg har aldrig ført én eneste debat, hvor ministeren ikke har nævnt 1,5 mia. kr. til sygehusene og 0,5 mia. kr. til de ældre. Men i